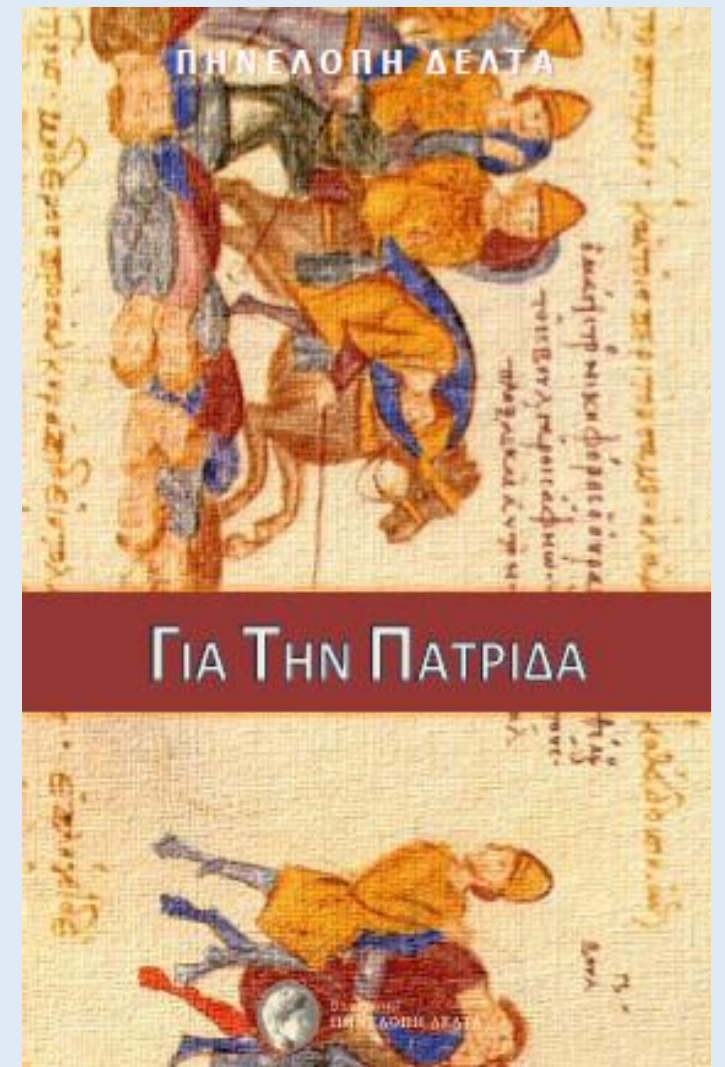
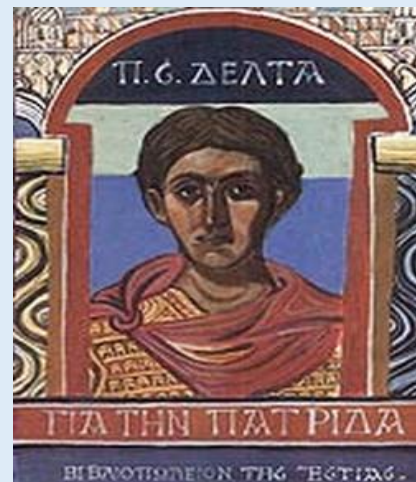

Για την Πατρίδα

Π.Σ ΔΕΛΤΑ

Η Πηνελόπη Σ. Δέλτα (1872-1941) εκδίδει το διήγημα **«Για την Πατρίδα»**, το οποίο είναι το πρώτο κι ένα από τα πιο σημαντικά διηγήματά της, το 1909. Το διήγημα, εκτυλίσσεται στη βυζαντινή εποχή, συγκεκριμένα στο τέλος του 10ου αιώνα, όπου το κράτος της Βουλγαρίας έχει κατακτήσει πόλεις και χωριά της Μακεδονίας και το κράτος του Βυζαντίου, με αυτοκράτορα τον Βασίλειο Β' τον Βουλγαροκτόνο, προσπαθεί να απελευθερώσει τις κατακτημένες πόλεις.

Η ιστορία ξεκινά με μια σκληρή μάχη, όπου έφερε ως αποτέλεσμα την ολοκληρωτική καταστροφή του Βουλγαρικού στρατού, με επικεφαλή τον Σαμουήλ, ο οποίος είναι ο μοναδικός που επιβιώνει μαζί με τον πρωτότοκο γιό του, Ρωμανό. Μετά την ήττα, αναγκάζεται να ελευθερώσει τους αιχμαλώτους, όπου βρίσκονταν φυλακισμένοι στο παλάτι της Αχρίδας.

Ανάμεσα τους ελευθερώνονται οι δύο φίλοι, ο Ασώτης Ταρωνίτης και ο Αλέξιος Αργυρός, τους οποίους είχαν αιχμαλωτίσει οι Βούλγαροι όταν κατέλαβαν τη Θεσσαλονίκη, δύο τίμιοι Έλληνες. Ο Ασώτης και η κόρη του Σαμουήλ, Μιροσλάβα, κατά τη διάρκεια της αιχμαλωσίας του, ερωτεύονται και με την άδεια του Σαμουήλ τελούν το μυστήριο του γάμου.

Ο Σαμουήλ στέλνει τον Ασώτη να κυβερνήσει το Δυρράχιο, από τις πιο σημαντικές πόλεις της Αδριατικής.

Ο Ασώτης δέχεται τη θέση, αλλά εφόσον οι σχέσεις Βυζαντίου και Βουλγαρίας καταστράφηκαν, μαζί με την γυναίκα του και τον καλό του φίλο Αλέξιο, σε συνεννόηση με τον Αυτοκράτορα, σαλπάρουν για την Πόλη. Εκεί, ο Αυτοκράτορας αναθέτει στον Αλέξιο να μεταφέρει ένα μήνυμα, με σκοπό την απελευθέρωση του Δυρραχίου.

Η γυναίκα του, Θέκλα, τον ακολουθεί. Κρύβοντας τα πραγματικά τους ονόματα, ταξιδεύουν προς το Δυρράχιο, διασχίζοντας τη Μακεδονία και την Ήπειρο, όπου συναντούν πολλούς κινδύνους.

Μετά από πολλές ημέρες διαδρομής και στέρησης των βασικών αγαθών, ένας απρόσμενος επισκέπτης σε μια καλύβα όπου βρήκαν στέγη, θα τους χαλάσει τα σχέδια και μια δυσάρεστη εξέλιξη θα ακολουθήσει. Το γράμμα θα φτάσει στο Δυρράχιο, αλλά με έναν από τους δύο.

Το κυρίως θέμα του βιβλίου, είναι η σημαντική ήττα των Βουλγάρων από τα ελληνικά στρατεύματα.

Τα επιμέρους θέματα, είναι η αληθινή φιλία των δύο αγοριών και η πραγματική αγάπη των νεαρών ζευγαριών, της Μιροσλάβας και του Ασώτη, του Αλέξιου και της Θέκλας.

Ο κεντρικός ήρωας του βιβλίου είναι ο Αλέξιος Αργυρός, φίλος του Ασώτη Ταρωνίτη, με καταγωγή από την Πόλη. Ο Αλέξιος, είναι ένας νέος, γεροδεμένος άντρας, με εκθαμβωτική ομορφιά. Ο χαρακτήρας του βέβαια είναι πιο εντυπωσιακός από την εξωτερική του εμφάνιση. Είναι ένας άνθρωπος αγαθός, έμπιστος και φυσικά με ατελείωτη πίστη στην πατρίδα και τον Βασιλέα, με πειθαρχία και γεμάτος αγάπη.

Δεν διστάζει να θυσιάσει την τιμή του, την αγάπη του και πολύ περισσότερο τη ζωή του, για την πατρίδα. Αυτό που τον χαρακτήριζε ως άνθρωπο ήταν ο πατριωτισμός του.

Αυτό που μου άρεσε περισσότερο στο βιβλίο, είναι η έκρηξη συναισθημάτων που νιώθεις διαβάζοντάς το. Κατά τη διάρκεια της ανάγνωσης, εντόπισα μέσα μου συναισθήματα λύπης, χαράς, περηφάνιας, θυμού αλλά περισσότερο από όλα συγκίνησης.

«Κι εγώ είμαι ένας, θα περάσω και θα ξεχαστώ. Η πατρίδα όμως θα μείνει, και η πατρίδα είναι όλες οι γενιές που πέρασαν και οι γενιές που είναι, και 'κείνες που θα έλθουν». Αυτή η φράση είναι η αγαπημένη μου από το βιβλίο, γιατί μέσα από αυτή καταλαβαίνεις ότι πρέπει να αγωνίζεσαι για την πατρίδα σου και να μην σκέφτεσαι μόνο τον εαυτό σου αλλά και την συνέχεια της χώρας σου.

Ο λόγος, που με έκανε να διαβάσω αυτό το βιβλίο, είναι ο τίτλος του. Ο τίτλος αυτός μου φάνηκε ενδιαφέρον και ήθελα να εξερευνήσω ποια είναι η ιστορία πίσω από αυτόν. Η αναφορά του τίτλου στην πατρίδα, μου κέντρισε ιδιαίτερα το ενδιαφέρον και αυτό αποτέλεσε τον λόγο επιλογής του συγκεκριμένου βιβλίου. Επίσης, ένας ακόμα λόγος που το επέλεξα, είναι η συγγραφέας του, διότι από τα προηγούμενα μυθιστορήματα που είχα διαβάσει μου άρεσε ο τρόπος γραφής της και οι ιστορίες της.

Πιστεύω ότι αυτό το βιβλίο **είναι κατάλληλο να διαβαστεί από όλες τις ηλικίες**. Θα το πρότεινα σε ένα συνομήλικο αλλά και σε ένα μεγαλύτερο μου. Είναι μικρό σε έκταση κι έτσι δεν απαιτεί πολύ χρόνο για την ανάγνωση του. Το νόημα του ακόμα, είναι εύκολο να κατανοηθεί. Επίσης, το θέμα του είναι πολύ ενδιαφέρον και πιστεύω πως εμείς οι νεοέλληνες, έχουμε την ανάγκη να το διαβάσουμε για να κατανοήσουμε την αξία της πατρίδας και τι πρέπει να θυσιάζουμε καθημερινά για αυτή.

*Εργασία της μαθήτριας,
της Γ' Γυμνασίου Γαλατινής,
Ναούμας Μέτσιου.*

Χρησιμοποιήθηκαν εικόνες από το διαδίκτυο.